

לציונות-לסוציאליזם- לחיות עמים

בני שומר

שרהנפט המ...
של השר משה שחל.
הד"ר המצרי על הר...
פרס.
כמהלך ביקורו י...
שדאל-מצרים בו י...

מ"ו, 25 ב

היום יותר חתמי...
צ'ריק א' לאוז א' המשמר
כצ'י א'הא' א' " המשמר "

מ"ו, 25 ב

משהו לפני

עלון כפר-מנחם

מ.ס. 7
1403

הבואינג
ושיתררו את
חילי הקו
את דלתות ה
תוך שנזרם י
בקרוב הנור
פצועים ל
נמל הונג
מלטה ה

11.4.86
זו "סד" • עמוד
יגוש
עמוד 3

ישיבות המזכירות

23.3.86 - 1.4.86

1. שחר שויאר

עלית לארץ - שתי הבנות פנו לצאת היום מהקבוץ אחרי 3 חדשים, אך לא לראות צעד זה כעזיבה.

הם פנו למזכירות לדון ברעיון "שנות קשר" (כתבה בנושא פורסמה בעלון הקודם) בו הן רואות כדרך נכונה לקליטת הצעירים.

א. המזכירות שמעה אינפורמציה מועדת צעירים אשר דנה עם הבנות בנושא. שם הוחלט, ראשית לפתוח עם החיילים בדיון מעמיק דרך קליטתם בעתיד. שנית לא לפנות מן ההחלטה אשר מחייבת כל צעיר לשהות שנה בקבוץ בטרם יצא למסלולים השונים.

ב. המזכירות אימצה את החלטת ועדת הצעירים, ופנתה לבנות להשאר כעת בקבוץ, וביחד לדון על כל האפשרויות והנושאים הקשורים בקליטת חוזרי צבא.

2. קליטה - המזכירות החליטה לקבל לאורחות את הפניות הבאות:

א. נורית קפלן (חברתו של רענן ס.) אמורה להגיע אלינו בקיץ במטרה להשתלב בתוכנו. בשנה הראשונה היא תעבוד 4 ימים בחוץ במקצועה - רפני בעסוק, ויומיים בקבוץ.

ב. תמי אריאלי (חברתו של עפר א.) - תצטרף אלינו בסוף שנת הלימודים. היא גומרת שנה שניה בלמודי חינוך גופני. ועליה להשלים שנה שלישית. תנאי קליטתה יהיו כדלהלן:

כלל ההוצאות בגין הלימודים ע"ח הוריה. זכויותיה (תקציבים) וחובותיה יהיו כשל המשתלמים.

אנחנו מאחלים לשתיהן קליטה טובה וקלה בתוכנו.

אימוץ חיילים בקיבוצים

=====

לאחרונה פנו אלינו מטעם הצבא להשתלב בפרוייקט
אמוץ חיילים בודדים

המשימה הזו קיימת מספר שנים בקיבוצים ועל פי הנתונים עולה יפה.

מטרת הפרוייקט היא לתת בית חם לחייל בודד הזקוק למסגרת
תומכת ואיכפתית, במציאת משפחה שתוכל להעניק לו מקום קבוע
ותחושת שייכות.

הפרוייקט מכרוך למנוע את תופעת הלינה בבסיסים או בגנים
הציבוריים של חיילים שאיך להם בית.

הכוונה היא לשלושה סוגי מקרים:

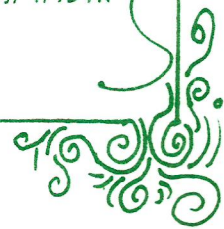
- א. חילים, עולים חדשים שהוריהם נשארו בגולה.
- ב. חילים, בנים להורים שירדו את הארץ או שאינם בארץ מסיבות אחרות.
- ג. חילים למשפחות במצוקה שאינם יכולים להוות בית חם לבניהם.

החייל המאומץ יבוא לקבוץ בחופשות שבת ורגילות, יקבל כאן
חדר ויזכה לאותם תנאים של חיילנו.

המזכירות דנה בנושא ורואה בחיוב רב פניה זו.
התנאי הראשוני והעקרי במשימה זו, הוא מציאת משפחה מאמצת מתאימה.
אנו פונים לאותם משפחות אשר מוכנות להתנדב ולקחת על
עצמן אתגר חשוב זה ולהתקשר איתי.

. ג'ו קנטור - אושר לג'ו חודש ימי עבודה לטובת פתיחת
תערוכת צילום במוזיאון ישראל, והוצאת ספר צילום.

אושרה תרומה בס"כ 450 ש"ח למבצע גג לילד המפגר אקי"ם.

• אביהו גולדברג רכז פדגוגי בצפית

הנהלת צפית פנתה למנות את אביהו גולדברג לתפקיד

רכז פדגוגי במוסד, לשנת הלימודים הבאה.

בדיון רציני שהתקיים עם יענקלה, גיל וענת מאור מצפית

הבענו את התנגדותנו מהסיבות הבאות:

א. קיימת אפשרות סבירה שאביהו יכנס לעבוד בלול כרכז.

ב. אביהו ממלא כעת תפקידים חיוניים לקבוץ; עלון, קליטה גרעין "כפרד".

ג. מכסת עובדי כ.מ. בצפית היא הרבה מעל כל הקבוצים השותפים.

• הודעה מהמזכירות בענין מקררים גדולים

בעקבות קניות חדשות של מקררים פרטיים גדולים מעל לסטנדרט

הקיים בקבוץ, אנחנו מוצאים לנכון להזכיר את החלטת הקבוץ

בנדון:

א.

מי שרכש מקרר גדול, נדרש להחזיר לו. חברים את המקרר אשר ניתן לו מהקבוץ

ב. הקבוץ אינו אחראי לתקון ואחזקת מקררים פרטיים.

ג. חברים שרכשו מקררים גדולים פרטים ולא החזירו את

המקרר שקיבלו מהקבוץ, ידרשו להחזירו, או את תמורתו הכספית.

(הערת המזכיר: יש מספר צעירים הזקוקים למקרר, כל חסכון

בקניית הפריט הזה יהיה טוב לכולנו).

• אושר לאביגדור סכום של 1500 ש"ח לטובת סרט אנימציה אותו הוא מכין.

• טיול י"ב לחו"ל - קב' "ערבה"

בהשתתפות מחנכי ערבה נדונה בעיית מימון הנסיעה לחו"ל בגלל המצב

הכספי נתעוררו קשיי מימון. המזכירות החליטה לא לחרוג מהחלטה מוסד

צפית המגבילה את נסיעת הי"ב ל-300 דולר לחניך +75 דולר דמי כנס.

קל-נוע - למנוחה עציון

אושרה רכישת קל-נוע למנוחה בהסדר כספי בין המשפחה לקבוץ.

ראיון עם קרנה אורן

(בעיקר בגלל תפקידה)

דפנה אורן. נמצאת בתורן, ב"תפר" שבין הצעירים לבין ה-+.

אחת ה"חמורות" שבמשך שנים עושה תפקידים. בנויה "חזק" קשוחה לא נבהלת מאף אחד ולא נשברת בקלות, כאילו נולדה לרכז את וע. עבודה.

רציתי לדבר איתה על כל מיני דברים מעניינים - גם קצת דברנו... אבל הראיון הוא בנושא העבודה

יש המגדירים את וע. עבודה כועדה הכי חשובה בקבוץ מה דעתך?

אני לא יכולה להגיד שהיא הכי חשובה אבל היא בהחלט בליגה הלאומית (בצמרת שוות משקל למזכירות ולו. משק, במיוחד בקבוץ כמו שלנו כ"שהשמיכה תמיד קצרה מדי!)

באיזה ענף/מקום עבודה בקבוץ עובדים 8 שעות ?

בשאלה נרמזת טענה ידועה, שהחברים לא עובדים 8 שעות. יש בטענה זו הגזמה ואפילו קצת השמעה. (בד"כ אומרים אותה על האחרים) בסך הכל רוב החברים, ברוב מקומות העבודה ממלאים את מכסת השעות, בכמה הסתיגויות:

* יש ענפים עם מסורת של יום עבודה קצר - חדר האוכל למשל.

* יש מקומות עבודה, וחברים שיצרו לעצמם מערכת הפסקות מיוחדת, קפה בוקר, קפה עשר, קפה אחה"צ כל הקפה הזה, יחד עם הארוחות הנאכלות בסגנון צרפתי (מבחינת הזמן) יוצרות פער בין הברוטו לבין הנטו ומקצרות את יום העבודה מתחת ל-8 שעות.

האם יש הדרדרות בהענות החברים לצרכי המשק
השוני?

אני לא מזהה כיוון של עליה או ירידה בנכונות החברים להרתם לעבודה. אין לדעתי תופעה כללית המשותפת לכלם, ההענות היא עניין אישי יש לי הפתעות (לטובה) וגם לא מעט אכזבות (כמובן לרעה).

למבצעים ולמשימות קצרות יש בד"כ הענות ונכונות לשים כתף (העמסות, גיוסים, החלפות) יש חשיבות רבה גם לגישה של ו. עבודה וסדור עבודה, כשהגישה היא נכונה יש הרבה יותר הענות.

בסה"כ אני לא מרגישה שהולכת להיות מפולת או קטסטרופה.

האם צריך לחייב חברה/ לעבוד במקום שהוא נורא לא רוצה?

לאורך זמן זה לא בריא וגם בלתי אפשרי.
חשוב בעקרון, שחבר יעבוד איפה שהוא הכי רוצה.
אבל... יש גם צרכים, לחצים ו"חורים", כך שלזמן מוגבל אין ברירה ומותר לחייב. (שאלה: מה זה זמן קצר) שנה, אפילו שנתיים.

אנחנו משתדלים לצמצם ככל שניתן את הדיסוננס בין הרצוי למצוי אבל יש אילוצים!! ובשורה התחתונה מותר לחייב!!!

(שאלה, איך את מרגישה במצב כזה ?) נו, איך?? אני מגייסת את כוח השכנוע. ולעתים גם מפעילים לחצים... לא קרה לנו (נדמה לי) שחייבנו מישהו והוא ציפצף...

מה דעתך על עבודה שכירה כפתרון לבעיות במערך העבודה

המערכת שלנו מוחזקת (בעקרון!) ללא עבודה שכירה ואני חושבת שזה נכון.

קוד - אסור לבנות את המערכת על כוח עבודה שכיר, יחד עם זאת אני לא חושבת שזה יהיה סוף העולם! אם בצווארי בקבוק - למשל משמרת לילה במכבש (מתכת) נעזר בעבודה שכירה.

הפניה לעבודה שכירה צריכה להיות מוגבלת ומצומצמת. תדגיש שאני מאד! מתנגדת שגיוסים כמו עישוב הכותנה העמסות וכו' ייעשו באמצעות עבודה שכירה.

מה דעתך על השתלבות המתנדבים, האם אפשר לקיים את מערך העבודה בלעדיהם

לא, לא נוכל להסתדר בלי מתנדבים! מי שחושב שניתן לרדת ל-אפס! מתנדבים חי באשליה, חשוב מאד לומר שהמתנדבים עובדים טוב, אפילו יותר מזה, בכל מקומות העבודה והם גורם משמעותי במערך העבודה. דרך אגב ועדת עבודה החליטה לאמץ את החלטת הקבה"א והתק"מ להעלות את מספר שעות העבודה של המתנדבים. נושא זה עדיין לא נסגר סופית ובכוונתנו ללמוד גם מנסיונם של קבוצים אחרים שהתנסו בכך. אבל המגמה היא בהחלט "ללכת על זה".

שמעתי שאת רוצה לגמור, נכון? (נכון!)
למה?

כי התפקיד הוא חברתי מאוד!! יש בו הרבה (המון) חיכוכים
ולחצים. ובחשבון מצטבר זה שוחק ומתיש.
בוע. עבודה העונה בווערת 365 ימים בשנה.
כל הזמן יושבים עלי נושאים לא סגורים תמיד ישנה הרגשה של
אי-שקט, (לפני או אחרי פיצוץ) קשה לי להיות כל הזמן
בתוך "סערה".

נדמה לי שבתולדות הישוב, לפחות במאה השנים האחרונות
לא היה אף אחד שמשך כל-כך הרבה את המערכת הכבדה הזאת.
אני כבר קרובה לשיא עולם. אז מותר גם לנוח! לא?

האם רכשת לך אויבים, חברים שכועסים, לא מדברים,
שונאים!

לא! ככל שידוע לי לא. אם יש מישהו כזה אז שידוע. (אולי
אתה יודע על מישהו כזה?)

מהו המאזן שלך במילוי התפקיד

תתפלא, אני אוהבת למלא תפקידים, ההרגשה שניתן להזיז משהו,
לנווט את המערכת (להחזיק בהגה) בהחלט נותנת סיפוק.
חוץ מזה אני גם מודעת לחשיבות לחובה לתרום לבית
(יזהר, יש לך חומר למחשבה).

האם מזווית הראיה של רכזת וע. עבודה לא נעשית
יותר פסימית לגבי עתיד הקבוץ?

פסימית זה מוגזם, אבל אני בהחלט לא שקטה לגבי כושרה
של המערכת לתפקד.
תמונת המצב המצטברת לאורך זמן מלמדת שכל הזמן יש חריקות,
סותמים חור אחד ומיד נפתחים אחרים...
יתכן שהקיבה העיקרית נעוצה במספר הצעירים (שהוא קטן
מדי!) אבל יתכן שיש גם בעיה בשיטה.

האם משכורות או גמול חומרי לא ישפרו בצורה משמעותית
את המצב במערך העבודה

זו בעיה פילוסופית. זו בעצם שאלה של קיבוץ או לא
קיבוץ. אנחנו חיים פה על בסיס האידאולוגיה. רק רגע,
זה נשמע נורא זקן כזה, אבל באמת! זוהי המהות שלנו -
אנחנו לא עובדים רק בשביל תמורה חומרית אלא גם בשביל
עוד משהו. משכורות יפרקו את העסק הזה. זה או משכורות
או קיבוץ.
אבל יחד עם זאת, להתבסס רק על המוטיבציה שלי, לתת לתרום
להשקיע את הנשמה למען הציונות ולמען הערכים... לא בטוח
שזאת מוטיבציה מספיקה.

מה הלאה ?

ברגע זה אני רוצה ללמוד תמחירנות ולהכנס בתחום זה אל
עובי הקורה. (ולגבי תפקיד נוסף?) אי-אפשר לחיות בקיבוץ
בלי לעשות תפקידים. דוגרי - זה לא יהיה התפקיד האחרון
שלי. נחמק בזה.

רמשפט לסיום

רכז וע. עבודה צריך להיות פונקציה! הוא חייב להיות מעורה במערך המשקי ולהביך אותו כדי לשקול נכון את סדר העדיפויות ולהבחין בין עיקר וטפל. רכז וע. עבודה חייב להיות הכתובת (בהא הידיעה) קו חזית אחרון בנושא העבודה. לא צריך ולא נכון לרוץ עם כל דבר למרכז המשק.

ועוד משהו; במבנה החברה שלנו יש בעיה, אולי אפילו הבעיה, השירותים הם בעדיפות לפני היצור. מערך העבודה בשירותים חייב להיות סגור, גם אם מתחייב מכך להוציא את מרכז מפעל המתכת או "אנשי מפתח". אם איזו הזמנה לא תצא בזמן לא נעים, אבל לא נורא... אבל אם לא תהיה הקמה זה לא נעים!!

(ראיין אביהר)

מידל-טוב
לאסתד
ליהודית שלומי והמשפחה
עם בוא ניצו

10.4.86

על בית-אבותי ועל עצמי...

לפני מספר שנים פירסמתי בעלוץ-הקיבוץ רשימה על חשיבות הסיפור של כל חבר וחבר על בית אביו ומקור מחצבתו. הבטחתי גם שסיפורו (במידה ולא ירצה אחרת) מיועד אך ורק לתיקו האישי של החבר ולדורות הבאים אחריו. לפנייתי זו, נענה מספר מצומצם של חברים.

לא יתכן שלגבי הדורות הבאים, ישאר בית-הוריהם בבחינת "דף חלק". חשוב שבתיקו של כל חבר וחברה יהיה סיפור בית-אביו למען ידעו ויזכרו ילדיו, נכדיו וניניו את אילן צמיחתם וימשיכו במסורת. אם ילדינו לא יתענינו הרי נכדינו ונינינו ירצו לדעת את תולדות משפחותיהם. עדה אני, שיש מקרים שדור חמישי התחיל להתעניין.

ישנן משפחות ש"אילן היוחסין" שלהם רשום וידוע עוד מגולת ספרד. באנו מגולות שונות, שאינן עוד וכל עוד יש מי שיספר אנא ספרו. גם לילידי-הארץ יש כבר מה לספר לילדיהם ולדורות הבאים אחריהם.

בגלל חשיבות הנושא, החלטתי לפרסם שאלון לראיון (אין חובה להיות צמוד אליו). ולמסרו לחברים בקיבוץ. אלה הם בעצם ראשי-פרקים וכל המרבה, הרי זה משובח. אולם בליט ברירה, גם התשובות על השאלון תהווינה סיפור מעניין לדורות הבאים אחריו.

אם החברים ירצו להתראיין ברשם-קול, גם זה ניתן ואפילו חשוב מאד. (במועד שנקבע יחד). למטרה זו, נחמה בלכר הסכימה לבוא לעזרתי. המעוניין להתראיין יכול גם לפנות אליה. ברצון תראיין את כל מי שיפנה. תודתי נתונה לה על כך.

אני מקווה שהצלחתי במידת-מה להסביר את חשיבות ודחיפות הדבר.

החברים יכולים לענות על השאלון בכתב או בעל פה, כל אחד לפי רצונו.

אם אנו נתחיל, אזי ילדינו ימשיכו ותוצר מסורת חשובה ומעניינת.

בשם הארכיון

רהל ברוידא

להלך השאלון:

על בית אבותי ועל עצמי

1. ספר על בית משפחתך וסביבתו החברתית - בית מסורתי, או חילוני, עיסוק הוריך מצבם הכלכלי השכלתם, שפת הדיבור בבית, חוג המכרים והידידים (המקום).
2. האם זכורה לך המשפחה התעניינות בתחום תרבותי מסוים (ספרות תיאטרון, חזנות או...?)
3. האם היתה במשפחה הגירה? לאן? למי?
4. ספר על מקום מולדתך - גודלה, מקורות המחיה והפרנסה, מוסדות התרבות, תסיסה פוליטת-רעיונית-חברתית. היהודים מוסדותיהם, מפלגות ותנועות ברחוב היהודי, ציונים ולא ציונים, סוציאליסטים ולא סוציאליסטים.
5. ספר על ילדותך, חינוכך, ביה"ס שלמדת בו.
6. ספר על ימי נעוריך, החוג החברתי שלו השתייכת, העניינים שהעסיקו אותך, ויכוחים שהתנהלו בו.
7. מאורעות שעשו רושם עליך ועל חוג חבריך - מאורעות כלליים מהפכות, מלחמות, ומאורעות הנוגעים ליהודים-פוגרומים, גילויי אפליה.

8. ההיו פגישות עם אישים, או שמיעת נאומים, שהשפיעו עליך?

9. ההיו מאמרים, או דברי ספרות, שהשפיעו עליך?

10. הנתקלת, אישית בבעיות בגלל היותך יהודי? בביה"ס? ברחוב? בחברה?

11. ההשפיעו עליך גילויים כאלה לגבי הורייך, או אנשים הקרובים אליך?

12. איזו עתונות קראת? ההוריים? כללית-יהודית.

13. ההיו לך ידיעות כלשהן על ארץ ישראל? הנתקלת באנשים שבאו ממנה? ההשפיעו עליך?

14. ההיו מקורות אינפורמציה אחרים פרט לעתונות?

15. מה היה חומר הקריאה שלך? מה היו הספרים האהובים עליך ביותר?

16. איך, לדעתך, הגעת לארץ (מבחינת ההכרעה ההכרתית)?

17. מה היה יחס משפחתך להחלטתך? מכריח? החוג החברתי של הורייך?

18. תאר את מסעך לארץ?

19. ספר תולדותיך אחרי בואך ארצה.

20. איך הגעת לקיבוץ?

21. הזכורים לך חוויות, אירועים מיוחדים, שנחרתו בזכרוניך?

ההשוואה מכאן

על מידת האחרייות האישית אצל בני הקיבוץ

כדי ל"עמוד על הרגליים" במפעל, נדרשים לנו כ-10 חברים לעבודה ביצור. הם נדרשים לעבודה ע"י המכונות ולעמידה בראש המחלקות השונות. הם נדרשים כדי שתהיה פרספקטיבה ויהיו אלו שילמדו בעוד שנתיים או שלוש. הם נדרשים לא רק למפעל אלא לכל פינה בקיבוץ.

נסיון קליטה. כבר דברנו וההצלחות גם הן מפוקפקות. "המתנה לקבוצה הבאה שתתחרר מהצבא" גם היא כבר חסרת משמעות לבעלי הנסיון שבין מרכזי הענפים. נכנסנו ל"נכות עמוקה" וצריך להודות בכך ולחפש פתרונות. זה לא "הקיבוץ שגדל מעבר ליכולת העבודה" אלא דורות של בנים ובנות שאינם. אי אפשר להחזיק מורל עם סטטיסטיקות של העבר. היום, בגילים שבין 20-30 רק בודדים מהבנים נמצאים בקיבוץ (ומיעוט אפסי מהם נמצא במעגל העבודה).

אוכל לאמר בשם רבים שכמעט שאין קליטה חשובה, טובה ומתאימה לקיבוץ יותר מזו של בניו ובנותיו. ההשלכות של חוסר קליטה זו הן מעבר לעבודה ולתרבות או לחברה, הן גם מעבר לפרספקטיבה של טיב החינוך שלנו. ההשלכות החשובות ביותר הן לגבי אמונתנו בעתיד כל שאנו עושים היום.

"הכרתי הרבה צעירים בגיל של אחר השרות הצבאי, אלה שלא גדלו בקיבוץ היו תמיד עסוקים בעתידם... היו בעלי רגש אחרייות לעתידם. אינני יכול לאמר זאת לגבי המפגשים שהיו לי עם בני הקיבוץ"

על שלושת הניכורים שבתשית הקיבוץ איך לנו תשובות
מאז נותצו האלים של פעם. הראשון הוא בהפרדה שביך
התרומה לתמורה, ביך ההכנסות להוצאות. השני הוא ביך
הדאגה לעתיד לביך חיי ההווה שתמציתו הוא החינוך
לחוסר אחריות והאפשרות בהיותך צעיר לנסות ולעשות הכל
כי איך זה משפיע על העתיד. השלישי הוא ביך הקיבוץ
לתנועה. אם הראשון והשלישי נולדו כבטיס לכח ולחולשה
של האידיאולוגיה הקיבוצית מתוך בחירה של הבוחרים
בקיבוץ, הרי זה השני, נולד כממזר. הראשון והשלישי
הם הסיבה לצורך בערבות-הדדית ואילו השני הוא ההיפך
הגמור מכך.

המנחמים את עצמם בספורי "הארכת הנעורים בעולם
המודרני" (שתמציתה דחיתת האחריות וההחלטות החשובות
שבחיים לגיל בוגר יותר) יצליחו במקרה הטוב לרמות את
עצמם.

היכרתי הרבה צעירים בגיל שאחרי השרות הצבאי, אלה
שלא גדלו בקיבוץ היו תמיד עסוקים בעתידם, בלימודים,
בדיוור, במשפחה. גם כאלה שרקע גידולם בעולם המודרני
צריך היה להאריך את נעוריהם מעבר לגיל, היו בעלי רגש
אחריות לעתידם. אינני יכול לומר זאת לגבי המפגשים שהיו
לי עם בני הקיבוץ. אותם קיבוצים שפיתחו "טכניקות של
פתיונות" במסלול לימודים וטיולים לבנים ושחלקם
נוהגים לפאר הצלחות בשטח זה, רק מוכיחים את גודלה
של הבעיה.

אנחנו איננו כאלה. לנו גם איך בנים בגיל הקריטי הזה
בבית וקבוצות שלמות כאילו לא היו ולא גדלו בביתנו.
איך דבר חשוב יותר היום מאשר להחזיר את הצורך באחריות
לעתיד, לבנים בגיל שאחרי השרות הצבאי. איך שום נושא
אחר שיכול להקדים בסולם העדיפויות שלנו את החזרת
הקיבוץ לבניו ובנותיו. הבר לנו את בנינו והבר להם
את הקיבוץ.

הפתרונות לבעיה, אפשריים במישורים שונים. חלקם בלתי
סמפטיים וחלקם רחוקים מהראליה של ימינו:

א. חזרת הקיבוץ להיות חברה אידאולוגית שחיה מתוך
אחריות לחינוך ובבסיסה יש אלמנט של הקרבה מצד
הבוחרים בה.

ב. סתימת אופציות לצעירים "בסגנון של פעם".
ביטול כל החופשות ונדודי "הבוגדים".

ג. יצירת מנגנונים של קנס לבלתי אחראים ופרס לנושאים
בנטל העתיד. התשלום הנ"ל נראה כאפשרי בתחום הלימודים
הגבוהים או חו"ל, למרות שפה קשה כבר יותר.

ד. מערכת פתיונות וולנטריים לצעירים ו"מותר הקיבוץ"
כמקום שנוח לחיות בו גם לצעירים.

ה. יצירת "מסה קריטית" של צעירים כדי שיהיו יסודות
חברתיים לשבים אל ביתם (לפעמים בצורה מלאכותית זה אפשרי).

ו. הגדלת מספר ילדי החוץ בקבוצות ילדינו. מכל
הסטטיסטיקות אלה בוחרים בקיבוץ ונשארים אחרי החינוך
יותר מהבנים הם גם משפיעים על גידול מספר בני הקיבוץ
שבחרים בחיי קיבוץ.

בסגנון הפתרונות הנ"ל אפשר להציע ולהוסיף. איך שיטה אחת בדוקה
בימינו וכנראה שאיך מנוס מלבחור שילוב של רמות שונות מהפתרונות
המוצעים. אף אחת מההצעות אינה קלה ותמיד יהיו הורים שבניהם
אינם ו"חיבים לעזור להם". ובזכות "שוויון" מפוקפק זה תיפולנה
מערכות שלמות של פתרונות. בכל אופן להפסיק עם "מסר כפול בחינוך
או "לשבח את הקיבוץ בהזדמנויות של מפגש הורים ובנים", אלה כבר
אינם פתרון מספיק.

יש צורך בהקמת מועצה (משהו שהוא יותר ממועצה שבה
יתרכזו מיטב חברנו מכל המגזרים הקשורים לנושא כדי
ללבן הצעות מעשיות ולהתחיל לפעול לפתרונות בבעיה
המרכזית של הקיבוץ כיום.
להחזיר את הבנים לביתם!

ג'וליא רמ
מאצות.

לציננות-לסוציאליזם-
לאחות עמים

תקנות בארון

על המשמר
א. שאלות ותשובה

למה? ביום ששי...
"חותם" אוזל ב-0715
"על המשמר" נעלם ב-0730
ואילו "השבוע" נשאר כל השבת
תשובה - ככה!

ב. איך תבטיח שיהיה לך עתון?

1. תשכים קום
2. תבקש מעידית
3. תפתח את כל תאי הדואר, אולי איזה חבר תמים החליט לשמור את העתון בתא.

קפה וחלב

בשעה 0815 יש תמיד מחסור בקפה וחלב.
עם השנים פותחו כמה שיטות להתגבר על המחסור, ונרכש ידע מצטבר בטפול בנושא שמובא כאן לראשונה.
א. דייג - מכניסים את היד עמוק עמוק ושולים.
====
(בעיה: מה קורה לחברים וחברות בגובה 1.50 מ' (+))

ב. זווית חדה - זהו פתרון הנדסי מטיס את המיכלים בזווית הרצויה ככל שנדרש (עד 90°) מחזיקים ביד. רביד השניה פותחים את הברז (או משתמשים בשיטת הדייג (הנ"ל))

(בעיות אפשריות:

1. באיזה יד מחזיקים את הספל
2. מה יעשה מי שלא מתאמץ במכוון לפיתוח הגוף, והוא כ"ל.
3. איך יודעים מאיזר כיוון התור. ליד המיכלים.)

ג. טפול פורמלי
 =====
 אפשר ללכת לעובדי חדר האוכל, להגיד ... ולבקש...
 (בעיות צפויות:
 1. איך אפשר לדעת מי זה עובדי חדר האוכל
 2. עד שמזה יצא חלב או קפה, אולי כבר יגיע המשיח,
 והוא כבר בוודאי יפתור את הבעיה.)

ד. קפה בתי
 =====
 אפשר כמובן ללכת הביתה ולעשות קפה, אבל גם זה לא פשוט...
 לי אם כבר באים הביתה אז צריך לסדר ולנקות, אחרת זה
 יהיה קפה עם הרבה רגשי אשמה.

ה. אפשרות אחרונה
 =====
 זו האפשרות המומלצת - לזוטר!
 ויתור על הקפה חוסך עצבים וגם... הקפה מזיק לבריאות!!

ר צ פ ה י ק ר מ ה
 ++++++

"כשהקוף לא יודע לרקוד אז הוא אומר שהרצפה עקומה".
 וזה תירוץ לא רע.
 אבל בימינו שכבר לא רוקדים אז זה לא נורא שהרצפה בחדר-
 אוכל עקומה. **מה יש!?**

שאלה פתוחה
 + + + + +
 כמה ימים ללא שטיפת רצפה מצדיקים את סגירת חדר האוכל?
 1. 4 ימים
 2. שבוע
 3. העיקר שהאוכל יהיה טעים,
 לא צריך להסתכל על הרצפה.

איחולך החלמה ל"סטימר" ולמכונת "שטיפת רצפה"

ג' נ ג' י
 ++++++
 הקיר הקרמי בחדר-אוכל הופך להיות ג'ינג'י, יש לו כבר
 המון נמשם.

שנאמרים הדברים הכתובים כאן -

לא משנה באיזו עונה, באיזה מצב ולבטח לא - מי הצוות העובד במכבסה. נקודת המוצא הכללית היא להסביר לציבור שכל הנאמר כאן הוא לטובת הבגד ולטובת "המשליכים".

אנו משתדלים שהכביסה הנכנסת למכבסה - מלוכלכת, מקומטת וכו' - תצא נקיה מכל רבב, ומוכנה לשמוש חוזר (אחרי גיהוץ וקיפול בהתאם לצורך).

יש תהליך קבוע, החוזר על עצמו כל שבוע, (כמו כל דבר אחר בחיים): החבר משליך פרטי לבוש העוברים כביסה לפי: סוג האריג, סוג הלכלוך, צבע, ועוד מספר מרכיבים. אחרי הכביסה עוברים פרטי הלבוש השונים, ייבוש לפי סוגי האריג וגם לפי שימושו של הבגד - ייבוש מלא, ייבוש חלקי לגיהוץ, ייבוש מלא לפריסה או קיפול, ייבוש חלקי ותליה וכו'.

כל הדברים המגיעים למכבסה יוצאים מהדלת - של המכבסה או של המעגלה - ועולים במעלית למחסן - ילדים או חברים שם נעשה בהם מיון, טיפול, גיהוץ, אם צריך, וחלוקה לתאים. וחוזר חלילה!

כמו כן, יש מה שנקרא "טיפול מיוחד" (בכתמים) שהוא תהליך ידני, הנעשה בעזרת חמרים מיוחדים, את הטיפול אנו עושים לפי בקשת החברים, המביאים את הבגד המוכתם למכבסה - ואו- כשקורה שיורד צבע או איזה נזק אחר בזמן העבודה.

מאחר וכבר עברה מזמן תקופת "הקוקו והסרפך" וכבר איך
 היום רק מכנסי חקי וחולצות כחולות - אלא יש סוגי אריג
 שונים ומשונים, המופיעים לפעמים בהרכב מוזר גם בפריט
 לבוש אחד - וכמובן, שגם תהליך הכביסה הוא הרבה יותר מתוחכם-
 הכנו לפני זמן לא רב - שלטים המסבירים בצורה הסבירה ביותר
 את צורת המיון לתאים אם אנו רוצים שאתם תהיו מרוצים -
 עליכם להקפיד על מיון נכון ככל האפשר, למרות שזה כרוך
 בקצת אי-נוחות, ואי-נעימות - זה השלב החשוב ביותר .
 א נ א - מי שחשוב לו הבגד, ש י ש י ס לבו אם יש אי בהירות
 אפשר להכנס לתוך המכבסה, תתקבלו יפה + כוס משקה!

הערה נוספת בדרך כלל - בגד הנזרק בראשית השבוע - יוצא
 עד סוף השבוע למחסן. אם קורה והבגד לא מגיע אחרי מספר
 שבועות יש שתי אפשרויות:
 א. שהוא מחכה במקום הלא נכון במכבסה!
 ב. שהוא הוכנס אולי, בטעות לתא בגדים של מישהו אחר.
נא לברר!!!

"הכובסות"

בזכות עזרל-טוב

לוב-סבא שליחה
 לסבים רותי ויצחק
 ולמשפחה כולה

עם בא אביב

הארחתך 10 דקות!

ראיון עם צעירים בקרית מלאכי

בביתו של דוד עייש, שעובד כאן כצבע, ובאמצעותו ארגנתי פגישה עם כמה צעירים מקרית מלאכי, במטרה לשמוע ולכתוב. הפגישה היתה מעניינת, אפילו מרתקת, בחלקה היא התנהלה בשלווה ובחלקה בסערת רגשות, תוך נסיון להטות גשר על פני מים סוערים. זה לא היה ראיון מסודר, כראיון זה יצא די בלגן - חופשי מאד עם הרבה כניסות ויציאות לעתים ב"בודדת" ולעתים ב"צרורות".

ארגנתי את הדברים למסגרת של כמה "תיקים אישיים" של אותם צעירים שנכחו במפגש.

התיק האישי הוא מקוצר (לא מצונזר) עם נסיון לדייק ככל האפשר בניסוח וברוח הדברים.

"מה אתה רוצה לשמוע?" שאלו,

אני מכפר מנחם, עורך העלון. ובאתי לשמוע ולכתוב! על מה? על הכל - על עירות פיתוח, על קיבוצים, על הכלכלה, על בטחון, שלום, ערבים, דמוקרטיה, כהנא, ציונות בקיצור על הכל!!!

אלברט איבגי היה הראשון, הוא לא נזקק לזמן בשביל לחשוב, גם לא לשאלות יתרת ממוקדות.

"תכתוב שאני בעד כהנא" למה? "כי הוא שיכנע אותי שעם הערבים צריכים לנהוג באלימות".

בבחירות האחרונות הצבעתי בעדו. צריך מישהו כמוהו, שיהיה איזון ליוסי שריד.

על הקיבוצים? בקיבוצים אני מקנא, פעם הם עבדו חזק אבל היום טוב להם, היום חיים טוב בקיבוצים - קפה בבוקר; קפה ב-1000 קפה אחה"צ ובשעה 300 (1500) כבר אחרי העבודה.

משהו על עצמך לא יודע ממה אני חי יש לי אשה ו-6 ילדים ואני מובטל כבר 4 חודשים, גם דמי אבטלה אני לא מקבל.

אז ממה אתה בכל זאת חי? לא יודע? לוקח מפה לוקח משם, לפעמים עושה קצת כסף בקלפים, מתוורך ביץ אנשים. מתוורך במה כל דבר, מה שאתה רוצה סמים וזה, אתה יכול להשיג לי סמים עכשיו? אם אתה רציני? אתה רציני? אתה מחפש עבודה? כן, הלכתי ללשכת עבודה, שלחו אותי ל"גולד פרוסט" שם נותנים 3 מיליון לירות (300 ש"ח), מזה אפשר לחיות? רק לעשות שבת זה 700,000 לירות (70 ש"ח) תשחט אותי אם אני יודע איך אני חי?! כל יום ריב עם האשה. אני מצפה שתהיה כאן רעידת אדמה, אני בעד פיצוץ, ככה טוב לא יכול להיות, אני בעד פיצוץ אטומי.

אני גם בעד מלחמה! למה? אולי יפול משהו טוב, אולי אני אקח קצת שלל. איזה ברירה יש לי, או שאלך לגנוב או שאקח את עצמי בידיים ואלך לעבוד, אבל בשביל 300-400 שקל, מה זה שווה... יש לי 6 ילדים!!

שלמה, (29) נשרי 1+

"מי שאשם במצב כאן זה הכנסת, דווקא ממשלת הליכוד הלאומי הורסת הכל." "מתי היה יותר טוב?" "בתקופת הליכוד זה ברור." "לא איכפת לי מכלום, אני חי על אמונה אסור להתיאש מכלום, אני מתמודד עם המצבים הכי קשים, עם כל מה שבא. אין לי עבודה קבועה, גם לא מקצוע, אבל יש לי כוחות חזקים אני לא מתיאש"

(שלמה ישב בכלא תקופה ארוכה, עשר שנים (לסרוגין), בתוך כותלי הכלא הוא חזר בתשובה; "הרגשתי ניצוץ פנימי, אש! אתה יודע מה זה אש? נפגשתי עם גדולים בתורה. בזכות האמונה חזרתי למוטב. פוליטיקה לא בראש שלי, אני לא מאמין במפלגות ובמנהיגים רק באלהים. אני מאמין שיהיה טוב!")

דודו (21) רווק, עובד לאחרונה כצבעי, ישב שנה בכלא על התפרצות לדירה. שנה וחצי שירת בצה"ל קיבל שיחרור מוקדם על סעיף אי-הסתגלות (פרופיל 21). "אני גר עם ההורים, לפעמים עובד לפעמים מובטל. אין לי מקצוע ואין לי תוכנית לצאת ללמוד, התחלתי והפסקתי; כהנא, פוליטיקה, ערבים לא מעניין אותי, לא הצבעתי בעבר ואני לא מתכוון להצביע." מה כן מעניין? בערבים, בימי חול, הולכים למרכז, לבית-קפה, או לפאב, אין כאן מה לעשות, קפה, ששבש - שותים ומעבירים את הזמן, בימי ששי כאן הכל סגור, יבש! יושבים בבית אצל חברים. לטלויזיה יש כאן הרבה כבוד. חסר רק שתהיה שביתה בטלויזיה. אין חברה קבועה ואין בשלב זה מחשבות על משפחה.

23.4.86.

מחויבות

כיכר העיר - קיווינו לראותה מנש-
 למת לקראת החג, מוכנה ומזומנה למלא
 את כל תפקידיה המיועדים לה. ולא
 היא: הרצפה נאה וגדולה, רחבת-
 ידיים, לשמחת הילדים ועדת הכלבים,
 אך להשלמת התכנית דרוש עוד נוי,
 הצבת ספסלים, מיתקני החנייה לארפ-
 ניים ושאר כלי תחבורה קיבוצית.
 מתי נזכה לכל אלה?

נחום שור מסר דו"ח, הפעם ב-
 מועדון גיל הזהב, וכרגיל -
 בהיר, תמציתי, מטפל בעיקר
 ודוחה את הטפל. אך גם מד-
 בריו מתברר, כי על מפ"ם
 לעמול קשה כדי להבטיח לעצמה
 חברים ומצביעים נאמנים, וא-
 פילו בקיבוץ הארצי דיתכן
 שהיא רחוקה למדי ממאה אחרז.

חוברת זכרון לאריה מנדל יצאה לאור
 בימים אלה בהוצאת המשפחה. היא
 פשוטה ונאה, תוכנה מחבר בעדינות
 רבה את הזכירה האישית-מאוד עם
 ההווה הקיבוצית-ציבורית של אריה
 ז"ל. הצצה קצרה לחיים מלאים.

לוועדת חברים תודה רבה על
 השני הנאה ועל צורת החלוקה
 וההגשה היפה!

יום עיון לארכיונאי הקיבוצים הת-
 קיים אצלנו השבוע, ולא במקרה:
 שוב ושוב ארכיונאים צעירים וגם
 ותיקים עולים לרגל לכפר מנחם -
 להתפעל וללמוד מן הסיפורים וה-
 מיתקנים וצורות השמירה והתיקון
 המוצלחים של רחלה ברוידא, ושוב
 ושוב השבחים נשמעים לרוב.

אחרי שנתיים בהולנד, שוב
 נראים דלית ו-Sief מהלכים
 בשבילי כפרנו. קצת קשה
 להגדיר את מעמדם הפורמלי:
 בנים חוזרים? נקלטים?
 ואולי גם זה וגם זה?
 מה שברור מעל לכל ספק הוא
 שהשמחה שורה לא רק בבית
 דוידוב, אלא בלב כולנו.
 לשניכם - איחולי נחיתה
 קלה וכניסה-מחדש מהירה,
 שתהיו שלמים עם הצעד הזה
 ותראו בו מסלול חיים מלא
 סיפוק והצלחה!!!!!!!

לאחר אי-שיפוץ עקבי של חמש שנים,
 מנסה עכשיו צוות נמרץ, בראשותו
 של יונתן, לגבור תוך שבוע ימים על
 הסדקים, השקיעות, הקילוף ושאר
 חוליים של בריכת השחיה ו לפ ת ו ח
 א ו ת ה ב א ח ד' ב מ א י .
 כך מוסר רפי גושן, ולא נותר לנו
 אלא לאחל לו ולנו הצלחה מלאה במיבצע
 זה של "שעון הקיץ" הביולוגי שלנו.

כיצד מבלה אדם את יום הולדתו
 השבעים? בכורסה? במסובה
 או חגיגה? לא אבוש, הוא
 ציין את כניסתו לעשור השמיני
 ב...שדה החמניות, עם מעדר
 בידיו המיובלות ועם שיר
 על שפתיו, כשרעמתו מבהיקה
 על מלוא השטח. כה לחי!

" מאחר שאורחים רבים נעלבו מהתזכורת האוסרת השתתפותם ב-
 נשף פורים שלנו, מתגבשת במזכירות הצעת הסדר, משהו כמו
 רוטציה: פורים יהיה לחבריכם בלבד, פסח לאורחים בלבד. "

. ד . י

(מתוך עלון קיבוץ יסעור)

ויורם מוסיף: "כהנא מופרע, זה בדוק. אבל הוא משמש סמל ומנוף לחלכאים ונדכאים".

"ויש קיפוח! יש קיפוח חזק בארץ, קיפוח עדתי ואיזורי במה הוא מתבטא? כאן המורים סוג ג' מי שגומר כאן 12 שנות לימוד יש לו תעודה, אבל הוא לא יוכל להכנס איתה לשום בית-ספר גבוה. בן גוריון אחראי לקיפוח. יצרו כאן גיטאות. מה זה עיירות הפיתוח, זה לא גיטאות של עדות המזרח".

יוסי כבר תפס תנופה, והוא ממשיך: "התחלתי לכתוב ספר, השם שלו: "פשעי המערך" שיש לב לא מחדל, שהוא טעות או חוסר מחשבה, אלא ממש פשע. המערך עשה קנוניה נגד העולים החדשים ועל חשבונם. העולים החדשים (מהמזרח) היו כח עבודה זול. זה היה מהלך של פושעים "הקשר הפולני" נגד עדות המזרח. העולים מצפון אפריקה באו לכאן כדי לעשות את העבודות השחורות ולהעשיר את הפולנים. בכל עירות הפיתוח אתה פוגש רומנים, את יודע למה? כי הפולנים לא סבלו אותם אז העבירו אותם לעיירות הפיתוח".

אז מה, אתה ליכודניק גזעני? איך קשר, אבל הם הנציגים שלי הם לא ממעטים בערכי, הם נתנו לי כבוד. הם נתנו לעדות המזרח מעמד של שווים. וישראל קיסר זה לא עדות המזרח? קיסר בעיני הוא כמו רס"ר משמעת הוא מבצע את מה שאומרים לו, הוא לא יעשה שום דבר בלי אישורים, וחוף מזה קידמו אותו אחרי שלמדו את לקחי הליכוד (אם אתה מביך למה אני מתכוון)".

והוועידה האחרונה של הליכוד, אתה לא מודאג?

"בנפול אויבך אל תשמח". אני לא רואה בזה אסון, זה הרבה יותר טוב מההתאבדות במערך.

במעריך יש דיקטטורה בליכוד זה חופשי כל אחד אומר מה שהוא מרגיש.

ופרטג חתוך בלתי נלאה. שום דבר לא השתנה.

בעניין הקיבוצים?

יורם מהמותן - "הקיבוצים זה "שיקוף משוק" ויוסי נדלק; "קיבוצים זה משהו מפונק של האידיש מאמא, יש לי אלרגיה לקיבוצים. הקיבוצים היו באים לאבא ואומרים "אני צריך מחרשה אבאל'ה" "קח בני קח" קיבוצים זה סיפור שנגמר, חברה שמשמשים בתפקידי ניהול לא יכולים להיפרד מהתפקידים. זו חברה שהאנשים בצמרת לא ירדו למטה לשורשים. היום אתם מנוהלים ע"י אנשי עסקים זה עניין של זמן עד שהכל יתפורר.

אם הקבוץ השקיע בבורסה ובשוק האפור אז זה מבשר את שירת הברבור ואת סתיו הדימומים. אני מחכה ל"יום שאחרי" זה שקוף, הכל ברור, מסגרת כזו לא יכולה להתקיים. הקיבוצים זה גוף קטן, אבל זו היתה מסחטה שסחטה את מה שהיה צריך להגיע אלינו.

איפה הציונות - אם הקיבוצים נכנסו אל השוק האפור. וזה רק קצה הקרחון של ה"פשלה", מי יודע מה קורה מתחת לפני השטח.

וציונות? זה דבר יפה, זה מה שמחזיק אותנו פה.

ושלום עכשיו? חלאות! מאזוכיסטים, אני לא מאחל להם, רק בחלום, שיחלמו ששלושה ערבים חוטפים להם את הבת בתוך אוטו... שיהיו סיוטים, אחר-כך שיקומו בבוקר וימצאו את הבת בריאה אבל שיחלמו... או ערבי שיבוא עם סכיך מאחור (אני מתכוון רק לחלום... אתה מבין).

ומפס? נו זה המערך, בדיוק אותו דבר, אפילו יותר גרוע.

וכלכלה? צריך לעשות "הלאמה" קטנה, לקחת מאלה שקיבלו יותר מדי, מאלה שישבו קרוב לצלחת.

וזהו, יוסי ויורם החליטו שהגיע הזמן לפרוש. (הם בהחלט אמרו את דעתם).

אברהם (30) רווק, איש אחזקה. מובטל כבר 8 חודשים. עד עכשיו ישב בשקט, עכשיו שהרשת פונתה הוא התחיל לדבר; בשקט אבל בחריפות שלא מהעולם הזה - "מיים שקטים חודרים עמוק"....

"כל המדינה, זה שחיטות אחת גדולה, הכל מאפיה, אני ממורמר! ביום הזכרון וביום העצמאות זה יפה לעמוד עם הדגלים, אבל אחרי שנגמרת הציונות הולכים לגנוב וללכלך. תשמע הולך להיות כאן פיצוץ גדול, אתה תראה, לכל דבר יש סוף, תמתח גומי ותמתח ותמתח בסוף יקוע. אם היתה לי אפשרות לא הייתי נשאר כאן יום אחד. יש לי רק מזל אחד- שאני לא נשוי. אם הייתי נשוי, הייתי רוצח בשביל להביא אוכל לילדים. כאן לא קונים ספרים, כאן קונים אשליות, משקה, סמים, וידאו כל מה שבא בקלות ומסלק את הדכאון.

וישב אתנו גם חייל - עעדיה ביטון (19+) הוא מאד רוצה לסיים את השרות הצבאי ולא להשתחרר עם "21" הוא לא בטוח שהוא יעמוד בזה, יש לו בעיות! "אני לא יודע כלום, לא מביך שום דבר בפוליטיקה, אבל הייתי הולך אחרי כהנא" למה? הערבים עובדים כאן על חשבוננו, באן יושבים בבית בלי עבודה והם עובדים.

זהו צודק! אני לא הייתי סומך על אף ערבי.
 כהנא זה לתפוס ראש, באים החברה ואומרים "יאללה כהנא"
 אז כהנא, תדבר איתי רבע שעה אז אני לא כהנא.

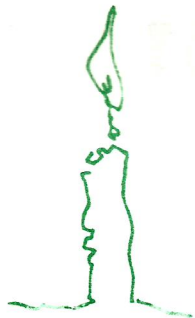
(דוד (המארח) זאלברט אהיר לא נכנסו לראיון. הם היר
 "הגשר" ולהם אני רוצה להודות (מאד) על קבלת הפנים המלכותית
 לה זכיתי).

אביהני

אפריל 86

מספד

ברכה בלסבוג
 לבקה קוצבדג
 יהושע סטנייצקי
 אריה מנדל
 בנימין ברמן
 רחל דבלטוב
 פסיה עמיר-הופז
 איצל יודוביץ'
 אנה האניס

דעת לצעירים

(אחרי מ' שכר אלא כחכ'')

או- מיומנה של ועדת-צעירים

ועדת צעירים או ועדה של הצעירים יצאה לשנת פעילות איך-סופית לאחר הבלי לידה קשים וממושכים.

רבים מכס, ובמיוחד הותיקים, ישאלו (ברצינות או בלגלוג) מה יש בכלל ועדה כזו?

ובכן, ועדת צעירים ככל ועדה אחרת שקיימת בקיבוץ תמיד היתה קיימת. לפעמים היתה פעילות ענפה ולעיתים תרדמה עמוקה, אבל בדרך כלל היה רצון לקום ולעשות משהו על מנת שלנו עצמנו יהיה טוב יותר.

ולעצם הענין, לאחר צרות שהתנדנד לכאן ולכאן (אם ברוח אם מסיבות פרסונאליות) התגבש בלי בחירה של שיחת קיבוץ (בניגוד לוועדות אחרות) צוות פחות או יותר קבוע של חברה צעירים ברוחם ובנפשם המוכנים לפעול על מנת "להזיז דברים". הצוות הנוכחי כולל את משהל'ה ואבנת (רכזי הוועדה) לילי, אימי, גיל, שלומית, יעקב ברוידא, ירון שור.

הוועדה נפגשת (או לפחות משתדלת בלי מחוייבות) לעתים קרובות כשהמטרה העיקרית ברוב הפגישות היא לדון בדברים הקונקרטיים לצעירים עצמם, ותוך נסיון "לחוש" את המצב ולהעלות על פני השטח את הבעיות המציקות לצעיר הקיבוצי, כגון שנת חופש, קליטה (גרעינים ח. נוער, בודדים) ועוד. הוועדה כבר בשלביה הראשונים החליטה לפעול בשיתוף פעולה עם המזכירות, כשהכונה היא לטפל בבעיות הצעירים, דבר שאולי יוריד את העומס מעבודת המזכירות (נקווה!!!)

כמו כן, העלה כמובן הצרות תחומי פעילות ועשייה שונים, אולם חלק מהם נמצאים עדיין בשלבי גישוש, ולכן אינפורמציה נרחבת יותר תמסר בהזדמנות אחרת.

בכל אופן, הוחלט להתמקד בתחומים הבאים: תרבות (עם כל המשתמע מכך), חוגים, טיולים וארועים שונים. דוגמה ראשונה לכך היתה קבלת השבת החגלגית שהתקיימה לפני חודש לכבוד נישואיהם של עדנה ובוועז (וכמובן שיבואו עוד בעתיד).

דבר נוסף שהחליטה הועדה, וניצנים ראשונים כבר נראים בשטח, הוא תחומי השפעה במערכות הקיבוץ החשובות. כלומר, נציגים של הועדה יישבו בוועדות מרכזיות, כשהמגמה היא להיות מעורבים במערכות הפנימיות עם נסיון השפעה מקסימלי והחדרת רוח צעירה.

אז זהו זה להפעם. מדי פעם ננסה לזרוק כמה מילים אינפורמטיביות לעלון על מנת לשמור אתכם ב"ענינים". בכל מקרה, כל נסיון לעזרה מכל סוג שהקא תמיד יתקבל בברכה.

ירון

מחזור

פ ר פ ו ר י פ ו ר י ס

ה פ י א צ ה
 עם חנוכת הפיאצה
 (כזכר העיר) בערב
 פורים, התברר

סופית כי הדרך לחדר האוכל שלנו
 ארוכה בהרבה מקודם .

למען ההגינות יש להוסיף כי מספר
 זעיר של בוגרי הטכניון ומורים
 למתמטיקה עדיין מסרבים להכיר
 בעובדה מדעית זו, אך מי שם בימינו
 אלה על דוקטורים ופרופסורים ?

ומכאן שתי מסקנות :

א. ועדת הביגלע ממליצה, על מנת
 לחסוך סוליות ואנרגיה, להשתמש
 בדרכי הגישה מצפון ומזרח אשר
 נשארו במידותיהם הקודמות .

ב. ועדת המשק שוקלת לקצר את יום
 העבודה בחצי שעה למטפלות, לנוער
 ולכל דרי השכונות הדרומיות וכך
 להוסיף 5% לתקציב הנעליים .

ההכרעה הסופית בעניין -
 בפורים הבא .

*
 כדורידני נוערנו יפסחו את הפסח
 בחו"ל רחוק, מקורים תוך נצחון
 על כל בני עמלק ושאר גויים .

*
 בני גרעין "כפרי" בילו השבוע
 בכפר מנחם בסמינר-שלושת-הימים .
 ברוכים הבאים ונקווה להתראות
 בקרוב, בשל"ת .

ההכנות לחג גילו לנו, לפעמים
 במפתיע, את שפע המרץ, הכשרון
 והיצירתיות הטמונה בחברים הצעירי-
 ים שלנו . "I love Purim",
 קראו המתנדבים והמתנדבות בהתלה-
 בות הולכת וגדלה מיום ליום,
 נוכח יופי הקישוטים והעיטורים
 והמוץ ההפתעות שצצו בתוך רגם
 מסביב חדר האוכל בכל יום ובכל
 לילה .

מסורת מקומית התגבשה של הרכבת
 ראשים-של-יום-יום על גבי דמויות
 הפלא והזוהר של העולם כולו,
 ובכל פעם אתה חוזה במצעד המאוכ-
 זבים (בעיקר המאוכזבות) שאינם
 מוצאים את עצמם בלוח-הוליווד
 או שהעלו אותם עליו אך בלבוש
 מלא מדי... אך תמיד החיוכים
 רבים ורמים מן האכזבות הקטנות .

הערב עצמו היה עליז, אך לא
 מאורגן דיו : ההופעות התנהלו
 באוירה של זלזול ורשלנות בקהל,
 המזון חלק על מעט שולחנות
 וההמוץ הרעב והחשכה תרמו יחד
 ל"בלגן" לא-קטן מסביבם . אך
 שוב, המחולות והתחפושות וכך
 הנגינה (החיה והמוקלטת) עשו
 את הערב לחג של שמחה וששון,
 מה גם שהפתיחה היתה מוכנה יפה
 כ"רחוב העיר" עם ציירים וצל-
 מים ועגלה-וחמור ואפילו חלוקת
 "הוצאה מיוחדת של עתון ערב" .

רבים פולטים אנחות סבל וייסורים תוך קניותיהם בכלבו,
 במיוחד בערבי חג . והנה הביעה את המצב במילות חז"ל -
 ד ו ר ק ה שאמרה : מ ר ב ה נ כ ד י ס - מ ר ב ה ד א ג ה .

היודעות. עזר אלוהי

הנושא: אורחים לליל הסדר

כמדי שנה עלינו להסביר כמה דברים בסיסיים, בנוגע להזמנת אורחים לליל הסדר חדר אוכל שלנו הוא "נתוך" שאי אפשר להתעלם ממנו. לדאבוננו אין להרחיב בשום פנים ואופן את חוג המוזמנים אנא קבלו את זה ברוח טובה, אין אפשרות פיזית לסדר יותר מ-800 מקומות ישיבה וזאת - בישיבה די צפופה. לפי מספר האוכלוסיה והמקומות אין אפשרות להזמין אורחים - פרט לקרובי משפחה מדרגה א' דהיינו בנים, הורים, אחים ואחיות. למרות האמור לעיל, ניתן להיענות לבקשות מיוחדות - על ידי פניה אישית לחתום מטה - וזאת במספר מוגבל ביותר.

תודה על שיתוף הפעולה,
זליג הליבני

הודעה מטעם ר. מינויים

מכיוון שצילה ברגר עובדת לבד בתור מחסנאית, הציבור מתבקש להתחשב בכך שהשרות לחבר רצת ניפגם. ר. מינויים עוסקת בבחירת שותפה לצילה.

ר. מינויים

הודעות מר. רכב
+++++

א. ערך שבתאי קיבל על עצמו את האחריות על סדור ההסעות ברכב הפעילים ועובדי החוץ. אי לכך 1. כל הכבוד!
2. כל הנהגים מתבקשים שוב, כיאה לסדר הטוב ולחברות הטובה להרשם כל ערב עד שעה 2015 על דף ההסעות.

ב. קשר כביש - קשר הכביש של שעה 1730 עובר ל-1745 - יציאה מהקבוץ.

עזר אלוהי